

1887 Febr. 16.

Dr. Hluban - Mockovi,

Brašnaj myš' druh!

Ja som po Vášom odchode prial sa nedôle
čítat, až som konečne v piatok muriel do posse
le - a dôterec ležim v nej. Rheum proste ráčalo
sa v horej skrini pravho bica užadi, rieky užíval
na dol, kdo repuchat, a to išlo u prostredia tom
čosí a rimmel tak moene, že sora ele ho si
prefantaproval. Nevek podtekam komuco patičky a
pri milosti najlepšeho lekára sa už prelomila, dnes
už ja mi užalo, že moja vstava, ale slabok nára
hu ma hodiť užel do postele. Malý a neobzlyny
Rácel este ako ceho po ranei sa klási, ale i ten
už len zriedka tak k útoku sobrat mož. Bud
Pan Róh pochválen.

Predrej zedole som mal Vašu Pané posluhovať
ale nemohol som sa hnati, oznámiť som teba na tradi
ciu zedolu; ale ihne vidim, že ber neber nečasťva
recidiv, potvýbyt mohol sa odvážiť do Kostola.

Preči teda Vás braťsky prosím, čiže ke nemohli
v Čáčove revereť a Reatrie sláky B. vykonat
a po tom k nim sa dovržať a tu celram bratio
vyplas Slova B. učinit a Velehradskos Váš Dáni

radce pruskej? Ak je to inak pri noži
ných pred občianskimi možnosťami, prosím Vás o
toto výpomoc bratstvu.

Rácke mi par siadky oznamujem Vás uverujem,
abych mohol siadky porobiť tisíce viacich
porlana priblížitomu pre Vás.

Jednoby Toto nebolo možné pre súne
neruáme ale čož možné pre kážky, vtedy možná

Vás najmäte ohľadom môjho veku, a no písateľky
a pôloženiu tohto Č. nesmú byť brata Nedobrku,
Nedobru seda tento v lejre užuke bratky
vyzývam a prosim.

Lerací piar' nie som pripravil a aj i toh
lebo nemožem. Mohuško Štúrba
a Šari Šejfman s priznaním
vzehorám súm s Albrechom d. 16/2 877

Vás

ap. brat
Štúrba

C. 100/33 9)

M 120 B 55